Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0317/2018

2.7.2018

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach
(2018/2770(RSP))

Charles Tannock, Karol Karski, Anna Elżbieta Fotyga,
Ryszard Czarnecki, Monica Macovei, Ruža Tomašić, Angel Dzhambazki,
Geoffrey Van Orden, Pirkko Ruohonen-Lerner, Jana Žitňanská,
Jan Zahradil, Raffaele Fitto
w imieniu grupy ECR

B8-0317/2018

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie kryzysu migracyjnego oraz sytuacji humanitarnej w Wenezueli i na jej granicach
(2018/2770(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Wenezueli, w szczególności z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[1], z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie prześladowań demokratycznej opozycji w Wenezueli[2], z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[3], z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[4], z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[5], z dnia 8 lutego 2018 r. w sprawie sytuacji w Wenezueli[6] oraz z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie wyborów w Wenezueli[7],

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,

– uwzględniając statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego,

– uwzględniając oświadczenie prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego Fatou Bensoudy z dnia 8 lutego 2018 r.,

– uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 31 marca 2017 r.,

– uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka zatytułowane „Przypadki łamania i naruszania praw człowieka w kontekście protestów w Boliwariańskiej Republice Wenezueli” z dnia 22 czerwca 2018 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie z dnia 28 kwietnia 2017 r. specjalnej sprawozdawczyni ONZ ds. pozasądowych, doraźnych i arbitralnych egzekucji, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. prawa do wolności pokojowego zgromadzania się i zrzeszania się, specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. obrońców praw człowieka oraz Grupy Roboczej ONZ ds. Arbitralnych Zatrzymań,

– uwzględniając oświadczenie przywódców państw grupy G-7 z dnia 23 maja 2018 r.,

– uwzględniając deklaracje Grupy z Limy z dnia 23 stycznia 2018 r., 14 lutego 2018 r., 21 maja 2018 r. i 15 czerwca 2018 r.,

[1] Dz.U. C 285 z 29.8.2017, s. 145.
[2] Dz.U. C 294 z 12.8.2016, s. 21.
[3] Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 190.
[4] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0269.
[5] Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0200.
[6] Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0041.
[7] Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0199.

– uwzględniając deklarację Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) z dnia 20 kwietnia 2018 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji humanitarnej w Wenezueli,

– uwzględniając sprawozdanie Sekretariatu Generalnego Organizacji Państw Amerykańskich oraz zespołu niezależnych ekspertów międzynarodowych z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie możliwego popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości w Wenezueli,

– uwzględniając sprawozdanie opublikowane przez Międzyamerykańską Komisję Praw Człowieka (IACHR) w dniu 12 lutego 2018 r. zatytułowane „Instytucje demokratyczne, państwo prawa i prawa człowieka w Wenezueli” oraz rezolucję IACHR z dnia 14 marca 2018 r,

– uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 26 stycznia 2018 r., 19 kwietnia 2018 r. i 22 maja 2018 r. w sprawie ostatnich wydarzeń w Wenezueli,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 13 listopada 2017 r., 22 stycznia 2018 r., 28 maja 2018 r. i 25 czerwca 2018 r.,

– uwzględniając oświadczenie komisarza ds. pomocy humanitarnej i zarządzania kryzysowego Christosa Stylianidesa w sprawie oficjalnej misji do Kolumbii w marcu 2018 r.,

– uwzględniając oświadczenie swojego Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów z dnia 23 kwietnia 2018 r.,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka, demokracji i praworządności w Wenezueli stale się pogarsza; mając na uwadze, że Wenezuela jest pogrążona w bezprecedensowym kryzysie politycznym, społecznym, gospodarczym i humanitarnym, powodującym wiele ofiar śmiertelnych oraz coraz większą liczbę uchodźców i migrantów;

B. mając na uwadze, że coraz większa liczba Wenezuelczyków, w szczególności grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak kobiety, dzieci i osoby chore, cierpi na niedożywienie będące skutkiem ograniczonego dostępu do rzetelnej opieki zdrowotnej, leków, żywności i wody; mając na uwadze, że pomimo gotowości społeczności międzynarodowej rząd Wenezueli niestety uporczywie nie uznaje powagi problemu oraz odmawia otwartego przyjmowania i ułatwienia dystrybucji międzynarodowej pomocy humanitarnej;

C. mając na uwadze, że sytuacja gospodarcza znacznie się pogorszyła; mając na uwadze, że Międzynarodowy Fundusz Walutowy zakłada wzrost hiperinflacji w Wenezueli do poziomu 13 000 % w 2018 r. z poziomu szacowanego w 2017 r. na 2400 %, co spowoduje wzrost cen średnio o prawie 1,5 % na godzinę;

D. mając na uwadze, że w sprawozdaniu OHCHR opublikowanym w dniu 22 czerwca 2018 r. podkreślono, iż władze Wenezueli nie pociągnęły do odpowiedzialności

sprawców poważnych naruszeń praw człowieka, w tym zabójstw, użycia nadmiernej siły wobec demonstrantów, arbitralnych zatrzymań, złego traktowania i tortur; mając na uwadze, że powszechna wydaje się również bezkarność funkcjonariuszy sił bezpieczeństwa podejrzanych o pozasądowe egzekucje demonstrantów; mając na uwadze, że ustalenia te świadczą o dalszej eskalacji napięć w kraju;

E. mając na uwadze, że wybory, które miały miejsce w dniu 20 maja 2018 r., odbyły się bez poszanowania minimalnych standardów międzynarodowych dotyczących wiarygodnego procesu wyborczego i przy braku pluralizmu politycznego, demokracji, przejrzystości i praworządności; mając na uwadze, że stwarza to dodatkowe przeszkody dla starań zmierzających do rozwiązania kryzysu politycznego; mając na uwadze, że UE wraz z innymi organami demokratycznymi nie uznaje wyborów ani władz powołanych w wyniku tego bezprawnego procesu;

F. mając na uwadze, że obecny kryzys w Wenezueli, we wszystkich jego niezliczonych aspektach, powoduje największe w historii przesiedlenia ludności w regionie; mając na uwadze, że według UNHCR i Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji drastycznie wzrosła całkowita liczba Wenezuelczyków, którzy opuścili kraj, z 437 000 w 2005 r. do ponad 1,6 mln w 2017 r.; mając na uwadze, że w latach 2015–2017 kraj opuściło ok. 945 000 Wenezuelczyków; mając na uwadze, że w 2018 r. całkowita liczba osób, które opuściły kraj od 2014 r. przekroczyła 2 mln; mając na uwadze, że wzrost liczby obywateli Wenezueli ubiegających się o azyl na całym świecie wyniósł 2000 %, osiągając do połowy czerwca 2018 r. liczbę ponad 280 000 osób;

G. mając na uwadze, że według Biura Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej Kolumbia przyjęła największy odsetek osób wysiedlonych, w związku z czym na terenie tego kraju mieszka obecnie ponad 820 000 Wenezuelczyków; mając na uwadze, że w miastach Cúcuta oraz Boa Vista, znajdujących się przy granicy z Wenezuelą, obserwuje się ogromny napływ ludności, w wielu przypadkach w bardzo złym stanie zdrowia i niedożywionej; mając na uwadze, że Peru, Chile, Argentyna, Panama, Brazylia, Ekwador, Meksyk, Dominikana, Kostaryka, Urugwaj, Boliwia i Paragwaj również stawiają czoła napływowi ogromnej ilości uchodźców i migrantów; mając na uwadze rosnące znaczenie szlaków morskich, w szczególności prowadzących na wyspy karaibskie, takie jak Aruba, Curaçao, Bonaire, Trynidad i Tobago; mając na uwadze, że w coraz większym stopniu dotyka to również kraje europejskie, w szczególności Hiszpanię; mając na uwadze, że państwom przyjmującym coraz trudniej jest zapewniać pomoc nowo przybyłym;

H. mając na uwadze, że w dniu 17 marca 2018 r. UE przeznaczyła na rzecz Ameryki Łacińskiej i Karaibów pakiet pomocy humanitarnej w wysokości 31 mln EUR, z czego 6 mln EUR przeznaczono dla Kolumbii, zaś kolejne 2 mln EUR na rzecz osób dotkniętych kryzysem w Wenezueli; mając na uwadze, że w dniu 7 czerwca 2018 r. Komisja zapowiedziała pakiet w wysokości 30,1 mln EUR na pomoc nadzwyczajną i średnioterminową pomoc rozwojową w celu wsparcia ludności Wenezueli i krajów sąsiadujących dotkniętych kryzysem; mając na uwadze, że w 2018 r. za pośrednictwem Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju przydzielono kwotę 5 mln EUR na zapobieganie konfliktom na granicach Brazylii i Kolumbii;

1. jest głęboko wstrząśnięty i zaniepokojony katastrofalną sytuacją humanitarną

w Wenezueli, która doprowadziła do śmierci wielu osób oraz bezprecedensowego napływu uchodźców i migrantów do sąsiednich krajów i poza ich granice; wyraża solidarność z obywatelami Wenezueli, którzy zmuszeni byli do opuszczenia swojego kraju z powodu niemożności zapewnienia najbardziej podstawowych warunków życia, takich jak dostęp do żywności, wody pitnej, usług opieki zdrowotnej i lekarstw;

2. wzywa władze Wenezueli do uznania trwającego kryzysu humanitarnego, do zapobieżenia jego dalszemu pogarszaniu się oraz do wspierania rozwiązań politycznych i gospodarczych w celu zapewnienia bezpieczeństwa całej ludności cywilnej oraz stabilności kraju i regionu;

3. domaga się, aby władze Wenezueli pilnie zezwoliły na niezakłóconą pomoc humanitarną dla tego kraju w celu zapobieżenia zaostrzaniu się kryzysu humanitarnego i sytuacji kryzysowej dotyczącej zdrowia publicznego, a w szczególności ponownemu pojawieniu się chorób takich jak odra, malaria, błonica i pryszczyca, oraz aby zapewniły nieograniczony dostęp organizacjom międzynarodowym pragnącym nieść pomoc wszystkim dotkniętym sektorom społeczeństwa; apeluje o szybką reakcję w celu zapobiegania niedożywieniu wśród grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, takich jak kobiety, dzieci i osoby chore;

4. wyraża uznanie dla kolumbijskiego rządu za szybką reakcję i wsparcie, jakiego udzielił wszystkim przybywającym Wenezuelczykom; wyraża również uznanie dla Brazylii i innych krajów tego regionu, w szczególności Peru, organizacji regionalnych i międzynarodowych, podmiotów prywatnych i publicznych, Kościoła katolickiego i zwykłych obywateli całego regionu za ich aktywną pomoc i solidarność z wenezuelskimi uchodźcami i migrantami;

5. wzywa społeczność międzynarodową do ustanowienia skoordynowanej, kompleksowej i regionalnej reakcji na kryzys oraz do zwiększenia pomocy finansowej i materialnej dla krajów otrzymujących pomoc poprzez wypełnienie swoich zobowiązań; z zadowoleniem przyjmuje przyznaną dotychczas pomoc humanitarną UE i wzywa do pilnego uwolnienia dodatkowego wsparcia humanitarnego ze środków na pomoc nadzwyczajną w celu zaspokojenia szybko rosnących potrzeb ludności dotkniętej kryzysem wenezuelskim w krajach sąsiednich;

6. wzywa władze Wenezueli do natychmiastowego położenia kresu wszelkim przypadkom łamania praw człowieka – dotyczącym również ludności cywilnej – oraz do pełnego respektowania wszystkich praw człowieka i podstawowych wolności, w tym wolności słowa, wolności prasy i wolności zgromadzeń; ponadto wzywa władze Wenezueli, aby przywróciły porządek demokratyczny, który jest niezbędnym warunkiem zakończenia pogłębiającego się kryzysu;

7. wzywa do przeprowadzenia nowych wyborów prezydenckich zgodnie z uznanymi międzynarodowymi standardami demokratycznymi i wenezuelskim porządkiem konstytucyjnym; podkreśla, że prawowity rząd powołany w wyniku takich wyborów musi pilnie zająć się obecnym kryzysem gospodarczym i społecznym w Wenezueli i podjąć działania na rzecz pojednania narodowego;

8. z zadowoleniem przyjmuje szybkie przyjęcie dodatkowych ukierunkowanych i możliwych do cofnięcia sankcji – które nie są szkodliwe dla ludności Wenezueli –

nałożonych za przeprowadzenie nielegalnych wyborów w dniu 20 maja 2018 r., które nie zostały uznane na szczeblu międzynarodowym i które odbyły się bez zgody co do daty lub warunków ich przeprowadzenia oraz w okolicznościach, które nie pozwoliły na równoprawny udział wszystkich partii politycznych; przypomina o możliwości nałożenia nowych sankcji na osoby odpowiedzialne za pogłębiający się kryzys polityczny, społeczny, gospodarczy i humanitarny, a zwłaszcza na prezydenta Nicolása Maduro;

9. w pełni popiera postępowania prowadzone przez Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) w sprawie ogromnej liczby zbrodni i aktów represji popełnionych przez reżim wenezuelski i wzywa UE do odegrania aktywnej roli w tym zakresie; popiera apel Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka o powołanie komisji śledczej do zbadania sytuacji w Wenezueli oraz o pogłębienie zaangażowania MTK;

10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i Zgromadzeniu Narodowemu Boliwariańskiej Republiki Wenezueli, rządom i parlamentom Republiki Kolumbii, Republiki Brazylii, Republiki Peru, Euro-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu oraz sekretarzowi generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich i Grupie z Limy.